

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 20/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 14 października 2022 r. sygn. akt II K 269/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2 .2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	- obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku, tj. art. 170 § 1 pkt 4 k.p.k. przez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy o zwrócenie się do operatora telefonii komórkowej o podanie kontaktów telefonicznych w dniu zdarzenia przez pokrzywdzonego G. B. (1) z byłą żoną oskarżonego na jej drugi numer telefonu, mimo że przeprowadzenie tego dowodu było możliwe i konieczne dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego, a w szczególności w zakresie ilości i miejsc komunikowania się pokrzywdzonego z byłą żoną oskarżonego, co pozwoliłoby na	# zasadny
2.		# częściowo zasadny
3.		# niezasadny
4.		# zasadny
		# częściowo zasadny
		# niezasadny
		# zasadny
		# częściowo zasadny
		# niezasadny
		# zasadny
		# częściowo zasadny

poprawną ocenę wiarygodności zeznań pokrzywdzonego i byłej żony oskarżonego,

niezasadny

- obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku, tj. art. 4 k.p.k., art. 167 k.p.k., art. 352 k.p.k., art. 366 § 1 k.p.k. przez zaniechanie przesłuchania świadka A. K. na okoliczność kto faktycznie w dniu zdarzenia przywiózł byłą żonę oskarżonego z zakładu pracy do domu i o której godzinie, mimo że obrońca o przeprowadzenie tego dowodu złożył stosowne wnioski na rozprawach w dniu 17 września 2021 r. i 19 października 2021 r., w sytuacji gdy przeprowadzenie tego dowodu było konieczne dla oceny wiarygodności zeznań pokrzywdzonego oraz byłej żony oskarżonego M. Ł.,

- obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku tj. art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. i art. 201 k.p.k. przez niezasadne oddalenie wniosku dowodowego o uzupełniające przesłuchanie biegłego sądowego mgr. inż. J. R. na okoliczność czy przedłożone przez oskarżonego fotografie samochodu wykonane w dniu zdarzenia mogą mieć wpływ na ustalenie wartości szkody przyjętej przez biegłego bowiem z uwagi na pobieżne oględziny samochodu K., uzupełniające zeznania biegłego w tym zakresie uwzględniające fotografie samochodu złożone na rozprawie przez oskarżonego mogły mieć wpływ na ustalenie faktycznej wartości szkody przyjętej przez Sąd,

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku mający wpływ na treść wyroku polegający na bezzasadnym przyjęciu przez Sąd I instancji, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego czynu,

	podczas gdy prawidłowo oceniony zebrany materiał dowodowy jest niewystarczający do uznania winy oskarżonego.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji obrońcy, nie ma żadnych podstaw ani do skutecznego kwestionowania dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, ani też poczynionych na podstawie tego materiału dowodowego ustaleń faktycznych. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego, a także analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje, iż sąd I instancji przeprowadził postępowanie z poszanowaniem wszelkich zasad procesowych. Poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne niewątpliwie mają walor prawdziwych, a przez to zgodnych z wymogiem wynikającym z przepisu art. 2 § 2 k.p.k. Dokonano ich w sposób obiektywny, badając zgodnie z art. 4 k.p.k. okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Materiał dowodowy poddano wszechstronnej analizie, a oceny, na podstawie których sformułowano kluczowe dla rozstrzygnięcia sprawy wnioski, realizowane były w sposób swobodny, przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania, a także wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.</p> <p>Sąd I instancji prawidłowo i przekonywująco wskazał dlaczego i w jakiej części dał wiarę wskazanym w uzasadnieniu dowodom, w szczególności</p>		

zeznaniom pokrzywdzonego M. Ł. oraz dłaczego i w jakim zakresie odmówił wiary innym dowodom, w szczególności wyjaśnieniom oskarżonego i zeznaniom K. Ś.. Ocenę tą sąd odwoławczy całkowicie podziela i aby jej nie powielać w całości się na nią powołuje.

Sąd I instancji wskazał, że oparł się na zeznaniach M. Ł. i G. B. (1), co do zasadniczych faktów, przy czym dokładnie wskazał w jakiej części odmówił im wiary. Zasadniczą kwestią było celowe uderzenie hakiem zamocowanym do tyłu samochodu w samochód pokrzywdzonego. Wskazane okoliczności w szczególności, tor jazdy samochodem przez oskarżonego, usytuowanie pojazdów i wykazana świadomość, że przy domu znajduje się samochód pokrzywdzonego wskazują na świadome i umyślne działanie przez oskarżonego. Przemawiają za tym właśnie zasady logiki, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania. Sąd I instancji wprowadził zastrzeżenia do zeznań pokrzywdzonego jak i zeznań M. Ł., co do ilości uderzeń w samochód. Biegły analizując to zdarzenie nie znalazł dodatkowych śladów wskazujących na kilkakrotne uderzenie i małe prawdopodobieństwo trafienia kula haka w to samo miejsce. Podkreślić jednak należy, że było ciemno, oskarżony wcale nie musiał dalej odjeżdżać od samochodu pokrzywdzonego aby powtórnie uderzyć, mogły to być rzeczywiście słabe uderzenia a w ocenie podekscytowanych świadków były zbyt wyolbrzymione. Z tych względów zdaniem sądu odwoławczego nie można przywiązywać zbyt dużej wagi do

ilości uderzeń w to samo czy inne miejsca, najistotniejszą rzeczą było to, że rzeczywiście powstało uszkodzenie od uderzenia hakiem samochodu. Tak samo drugorzędną kwestią było czy pokrzywdzony przyjechał razem, czy później z M. Ł., czy o której godzinie skończyli pracę, jak również przeprowadzane wcześniej rozmowy telefoniczne.

Sąd odwoławczy w pełni podziela dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę zeznań świadka K. Ś.. Analiza zeznań K. Ś. nie daje podstaw do uznania, że była ona naocznym świadkiem zdarzenia z dnia 18 marca 2021r. Zeznania świadka co do przebiegu zdarzenia były bowiem niekonsekwentne, niespójne i nielogiczne, a po przybyciu na miejsce zdarzenia świadek nie potrafiła nawet opisać szczegółów zdarzenia.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, niezasadnym również okazał się zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 170 § 1 pkt 4 k.p.k. poprzez oddalenie wniosków dowodowych o zwrócenie się do operatora telefonii komórkowej o podanie kontaktów telefonicznych w dniu zdarzenia przez pokrzywdzonego G. B. (1). Zgodnie z art. 180a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. z 2022 r. poz. 1648 ze zm.) operator publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych są obowiązani do przechowywania danych przetwarzanych w sieci telekomunikacyjnej przez okres 12 miesięcy, zaś po upływie niniejszego terminu dane podlegają zniszczeniu. O powyższym wypowiedział się również Sąd I instancji w motywach

rozstrzygnięcia oddalenia wniosku dowodowego. Pomiędzy zdarzeniem będącym przedmiotem niniejszego postępowania, a powyższym wnioskiem minął okres 1 roku, 6 miesięcy i 27 dni, zatem Sąd I instancji w pełni zasadnie oddalił wniosek dowodowy powołując się na niemożność przeprowadzenia dowodu.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd I instancji wydając postanowienie o oddaleniu powyższego wniosku dowodowego nie naruszył przepisów postępowania ani nie uczynił tego z obrazą przepisu art.

170

§

1 pkt 4

k.p.k., gdyż decyzja Sądu była jak najbardziej prawidłowa, należyście uzasadniona, nie była decyzją dowolną ani naruszającą prawo oskarżonego do dowiedzenia swojej niewinności. Tym samym zarzut obrońcy jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu odwoławczego niezasadnym również okazał się zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. i art. 201 k.p.k. poprzez oddalenie wniosku dowodowego o uzupełniające przesłuchanie biegłego sądowego mgr. inż. J. R. na okoliczność, czy przedłożone przez oskarżonego fotografie samochodu wykonane w dniu zdarzenia mogą mieć wpływ na ustalenie wartości szkody przyjętej przez biegłego. Nie ulega wątpliwości, że w dniu zdarzenia obecni na miejscu funkcjonariusze policji sporządzili oględziny pojazdu marki K. (...) należącego do G. B. (2),

jak również pojazdu marki F. (...) należącego do oskarżonego. Ponadto w dniu zdarzenia przez funkcjonariuszy policji sporządzona została dokumentacja fotograficzna obrazująca uszkodzenia pojazdu marki K. (...), przy czym zdjęcia wykonane zostały z bliskiej odległości. Na podstawie powyższych dowodów biegły sporządził jasną, szczegółową i logiczną opinię oraz rzeczowo opisał przebieg zdarzenia z dnia 18 marca 2021r., przeanalizował uszkodzenia pojazdów i określił wysokość szkody poniesionej przez G. B. (2). W ocenie Sądu odwoławczego rację miał Sąd I instancji, iż nie było podstaw do przeprowadzania dowodu z przesłuchania biegłego bowiem sporządzone przez oskarżonego fotografie pojazdów nie wnoszą nic nowego do sprawy. Jediną różnicą pomiędzy zdjęciami przedstawionymi przez oskarżonego, a zdjęciami wykonanymi przez funkcjonariuszy policji była odległość zajęta przez fotografa względem uszkodzonego samochodu, przy czym zdjęcia dołączone przez oskarżonego wykonane zostały z większej odległości. Zdjęcia obrazują te same uszkodzenia, w żaden sposób nie poszerzając lub zawężając oceny dokonanej szkody. Podkreślić w tym miejscu należy, że w orzecznictwie wskazuje się, że o dopuszczeniu określonego dowodu nie decyduje subiektywne przekonanie wnioskodawcy o istotności dowodu, ale obiektywne i weryfikowalne przekonanie organu, iż dowód ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 20 sierpnia 2015r., (...) 44/15, LEX nr 1771721). Sąd Rejonowy słusznie oddalił wskazane przez oskarżonego i jego obrońcę wnioski

dowodowe o dopuszczenie dowodu z uzupełniającego przesłuchania biegłego, gdyż dołączone fotografie nie wnoszą nic nowego do sprawy, a przeprowadzenie tego dowodu zmierzało jedynie do przedłużenia postępowania.

Słusznie natomiast skarżący wskazuje, że Sąd Rejonowy nie wypowiedział się co do zgłoszonego przez oskarżonego wniosku dowodowego w zakresie przesłuchania świadka A. K., co należy traktować jako uchybienie. W ocenie Sądu odwoławczego powyższe uchybienie nie ma jednak wpływu na treść wyroku. Wskazać należy, że art. 167 k.p.k. nakłada na Sąd meriti obowiązek przeprowadzenia dowodów - tak z urzędu, jak i na wniosek stron - ale tylko w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne dla wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a zatem w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla prawidłowego wyrokowania. W procesie dochodzenia do prawdy obiektywnej potrzeba przeprowadzenia dowodów aktualizuje się wówczas, gdy dokonując oceny dowodów Sąd uzna, że materiał dowodowy jest niepełny i nasuwa wątpliwości co do stanu faktycznego sprawy i tym samym wymaga uzupełnienia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2019 r., IV KK 95/19, LEX nr 2650697). O dopuszczeniu zatem określonego dowodu nie decyduje subiektywne przekonanie wnioskodawcy o istotności dowodu, ale obiektywne i weryfikowalne przekonanie organu, iż dowód ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2015 r., (...) 44/15, LEX nr 1771721). Zdaniem Sądu odwoławczego

przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A. K. nie było konieczne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Co już wcześniej zaznaczono, okoliczność z kim i o której godzinie M. Ł. przemieszczała się samochodem w drodze z pracy do domu jest całkowicie irrelevantne z punktu widzenia odpowiedzialności A. Ł.. Istotne było bowiem to, że oskarżony cofając samochodem marki F. (...) uderzył w samochód oskarżonego.

Reasumując zdaniem Sądu odwoławczego, Sąd I instancji właściwie przeprowadził postępowanie dowodowe i na podstawie wszechstronnej analizy całokształtu materiału dowodowego wyprowadził prawidłowe i logiczne wnioski. W ocenie Sądu odwoławczego całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony dopuścił się przypisanego mu czynu.

Wniosek

- Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu,
 - uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny
 # zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji skarżącego i uznał, iż zarówno

sprawstwo, wina jak i orzeczone
kara ocenione zostały przez
Sąd I instancji prawidłowo.
Nadto Sąd odwoławczy nie
znalazł uchybień, podlegających
uwzględnieniu z urzędu i
powodujących konieczność zmiany
bądź uchylenia zaskarżonego
rozstrzygnięcia.

O (...)	
1.	
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności	
ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Sprawstwo i wina oskarżonego, a także orzeczone kara oraz rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Sądem I instancji.	
Związłe o powodach utrzymania w mocy	
Sprawstwo oskarżonego oraz wina w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów i prawidłowo ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego. Oskarżony swoim zachowaniem wypełnił wszystkie znamiona przypisanego mu czynu. Wymierzona przez Sąd I instancji kara jest odpowiednia do stopnia winy oskarżonego, społecznej szkodliwości czynu, a ponadto spełni swoje cele kompensacyjne i wychowawcze. Sąd nie dopatrył się uchybień w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach za postępowanie przed Sądem I instancji.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	O kosztach postępowania sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., art. 8 ust. 1 w zw. z art. 3 ust.1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.2023.123 ze zm.) oraz na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (t.j. Dz.U.2013.663 ze zm.)

PODPIS
Karol Skocki